

mefedlerne, og det er om disse, jeg vil tillade mig en kort Bemærkning, som jeg troer staaer i Forbindelse med en temmelig væsentlig Bestemmelse angaaende Landstingsvalgene. Jeg kan nemlig ikke følge det ærede Medlems for Njøbenhavn's 6te Valgfreds (Steen) Hentydning til, at man, hvad angaaer Landstingets Sammensætning og Landstingsvalgene, skulde være mere tilbageholdende her i dette Thing. Loven foreligger hos os til Forhandling med sine samtlige Paragrapher, og jeg troer, man er ligesaa forpligtet som berettiget til at udtale sin afvigende Mening om de forskjellige Punkter. Der er fastsat i § 82 om Landstingsvalgene, at, naar der findes flere Navne paa Stemmesedlen, end der skal vælges Landstingsmænd for Landstingskredsen, er den ugyldig. Det er en meget vigtig Bestemmelse, og det er derfor ogsaa af stor Vigtighed, at Feiltagelse i denne Henseende forebygges. Loven har paalagt Formanden for Valgbestyrrelsen at gjøre vedkommende Vælgere opmærksomme paa, at, naar der sættes flere Navne paa Stemmesedlen, end der skal vælges Landstingsmænd, er Sedlen ugyldig, og det vil maaffee i Reglen være nok til at undgaae denne Feil, men det er dog muligt ved en Tilføjning her end mere at forebygge det. Jeg mener, at det burde være fastsat, at disse Stemmesedler ved Linier skulde være inddeelte i saa mange Rubra, som der skal vælges Landstingsmænd. Derved vil hver Vælger see for sine Dine, hvor Mange der skal vælges, og kan ikke tage Feil. Jeg er overbevist om, at hvis vore Stemmesedler ikke vare saaledes indrettede, som de ere, vilde vi trods den Ovelse, vi have i at huske vel paa, hvor Mange der skal vælges, ofte gjøre os skyldige i Feil, som vilde gjøre vore Stemmesedler casuable. Jeg tillader mig at henlede et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt, som maaffee synes at være en Bagatel, men som jeg dog troer kunde have sin Betydning.

Med Hensyn til § 99, der angaaer Rigsdagsmedlemmernes Diæter og Reiseomkostninger, skal jeg ogsaa tillade mig at bemærke, at her savnes en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de Mænd, som med loformeligt Valgbrev møde her ved Rigsdagens Sammentræden, men hvis Valg casferes. De

reise saa naturligtvis hjem igjen, og efter den hidtidige Praxis have de maattet reise hjem igjen paa egen Bekostning, uagtet de ere kaldte hid ifølge et Bud, som de maae adlyde, og uagtet de have Grund til at troe, at de møde med fuld Competence. Naar altsaa en saadan Rigsdagsmands Valg casferes paa Grund af Feil, som ikke ere ham tilregnelige, mener jeg, at det burde fastsættes, hvem der skal udrede Reiseomkostningerne for ham tilbage, og jeg troer, det kunde være passende, om man her med Henviisning til den Bestemmelse, som findes i § 93, fastsatte, at disse Omkostninger skulde erstattes den Mand, som uden Skyld eller Feil fra hans Side var bleven paabyrdet dem, og henregnes til de øvrige Omkostninger ved Folkethingvalgene, som udredes efter den af mig omtalte Bestemmelse.

M. C. Hansen: Jeg hører til dem, der ikke holde af, at der skeer ret mange Forandringer i det Bestaaende med Hensyn til Valgene. Det kan ikke nægtes, at, dengang vi fik den nu tilendebragte Grundlovsforandring, dengang da hele denne langvarige Forhandling stod paa, da gik den Tanke gennem idetmindste en stor Deel af det danske Folk, at naar man først var kommen tilende med Grundlovsforandringen, vilde man ogsaa, og navnlig gennem Valgloven, søge at rolle det Bestaaende med Hensyn til Folkethinget. Det har derfor glædet mig meget, at den høie Regjering har forelagt nærværende Udkast i den Form, hvori det skete, uden store Afvigelser fra det Bestaaende, og det har ogsaa glædet mig, at dette Lovudkast gennem Forhandlingerne i Landstinget ikke er undergaaet nogen principiel Forandring. Jeg kan derfor heller ikke være med at tilraade, at der nu her i Thinget skulde afviges synligt fra det, som er udtalt i det foreliggende Lovudkast. Der gives vel enkelte Bestemmelser, som jeg for min Part kunde ønske forandrede, men som jeg netop paa Grund af det, jeg har udtalt, ikke tør foreslaae Forandringer i. Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa det efter min Formening Ubillige, der ligger i den Bestemmelse, at Valgstedet altid skal være en Njøbstad i Valgfredsen, uanset, om denne Njøbstad ligger i Mid-